

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О КУЛТУРИ

Члан 1.

У Закону о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 – исправка, 6/20 и 47/21), у члану 16а став 6. број: „30” замењује се бројем: „40”.

Члан 2.

У члану 42. став 5. број: „30” замењује се бројем: „40”.

Члан 3.

У члану 46. став 4. број: „30” замењује се бројем: „40”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење закона садржан је у одредбама члана 97. тачка 10. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области културе.

II. Разлози за доношење закона

Закон о култури („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 13/16, 30/16 – исправка, 6/20 и 47/21) је на снази од септембра 2009. године, а почео је са применом у марту 2010. године. Пре његовог доношења област културе није била регулисана једним општим актом који би на системски начин регулисао основе на којима функционише наша културе. Након доношења Закона о култури донето је више подзаконских аката који произилазе из њега, којим су се на детаљан начин уредила одређена питања која су у основи регулисана овим законом. Усвајањем Закона о култури и подзаконских аката који произилазе из њега, створени су предуслови за доношење других закона који су детаљно регулисали поједине области културе, а који су морали бити у складу са начелима утврђеним у Закону о култури, чиме су створени законски предуслови за уједначену, системску и самим тим, ефикасну регулацију целокупне области културе.

Разлози за доношење ових измена закона се односе на обавезу усаглашавања овог закона са Законом о родној равноправности.

III. Основни правни институти и појединачна решења

Члан 1. Овим чланом се утврђује да предлог министра за избор Националног савета за културу треба да обезбеди заступљеност од најмање 40% представника мање заступљеног пола.

Члан 2. Овај члан утврђује обавезу да састав управног одбора треба да обезбеди заступљеност од најмање 40% представника мање заступљеног пола.

Члан 3. Овај члан утврђује обавезу да састав надзорног одбора треба да обезбеди заступљеност од најмање 40% представника мање заступљеног пола.

Члан 4. Овим чланом регулише се време ступања на снагу закона.

IV. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За спровођење овог закона нису потребна буџетска средства.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Начин избора Савета

Члан 16а

Министар најкасније у року од 30 дана од дана избора за члана Владе упућује позив овлашћеним предлагачима из члана 16. став 2. овог закона да доставе листе предлога кандидата и одређује рок за достављање.

Овлашћени предлагачи из члана 16. став 2. овог закона, осим националних савета националних мањина, достављају министру листу предлога кандидата која садржи по три предложена кандидата за сваког члана Савета, заједно са образложеном оценом вредности доприноса у одговарајућој области културе за сваког кандидата појединачно.

Национални савети националних мањина, преко Координације националних савета националних мањина, достављају министру два заједничка кандидата за члана Савета заједно са образложеном оценом вредности доприноса у одговарајућој области културе за сваког кандидата појединачно.

Овлашћени предлагачи из члана 16. став 2. овог закона су дужни да приликом предлагања листе предлога кандидата обезбеде заступљеност оба пола.

Министар врши избор по једног кандидата са листе предлога кандидата и са два предложена кандидата националних савета националних мањина утврђује предлог чланова Савета који доставља Народној скупштини.

Предлог из става 5. овог члана треба да обезбеди заступљеност од најмање 30-40% представника мање заступљеног пола.

Члан 42.

Ако је оснивач установе Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, највише једна трећина чланова управног одбора именује се из реда запослених у установи, на предлог репрезентативног синдиката установе, а уколико не постоји репрезентативни синдикат, на предлог већине запослених.

Најмање један од чланова управног одбора из реда запослених мора да буде из реда носилаца основне, тј. програмске делатности.

У управни одбор установе која се оснива у складу са чланом 24. став 1. овог закона, односно за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, најмање један члан управног одбора именује се на предлог одговарајућег националног савета националне мањине. Када више националних савета националних мањина даје предлог за члана управног одбора, предлог заједнички подносе сви заинтересовани национални савети националних мањина.

У случају преношења оснивачких права на национални савет у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права се утврђује начин именовања чланова управног одбора.

Састав управног одбора треба да обезбеди заступљеност од најмање 30-40% представника мање заступљеног пола.

Чланови управног одбора установе из става 1. овог члана именују се на период од четири године и могу бити именовани највише два пута.

Влада именује председника и чланове управног одбора установе чији је оснивач Република Србија.

У случају спречености председника управног одбора, седницу управног одбора може заказати и њој председавати, најстарији члан управног одбора.

Председнику и члановима управног одбора може припадати накнада за рад, под условима и према мерилима утврђеним актом оснивача.

Члан 46.

Ако је оснивач установе Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, највише једна трећина чланова надзорног одбора именује се из реда запослених у установи, на предлог репрезентативног синдиката установе, а уколико не постоји репрезентативни синдикат, на предлог већине запослених.

У надзорни одбор установе која се оснива у складу са чланом 24. став 1. овог закона, односно за коју се изменом оснивачког акта утврди да је од посебног значаја за очување, унапређење и развој културне посебности и очување националног идентитета националне мањине, најмање један члан надзорног одбора именује се на предлог одговарајућег националног савета националне мањине. Када више националних савета националних мањина даје предлог за члана надзорног одбора, предлог заједнички подносе сви заинтересовани национални савети националних мањина.

У случају преношења оснивачких права на национални савет националне мањине у складу са чланом 24. став 3. овог закона, актом о преношењу оснивачких права утврђује се начин именовања чланова надзорног одбора.

Састав надзорног одбора треба да обезбеди заступљеност од најмање 30 до 40% представника мање заступљеног пола.

Чланови надзорног одбора установе из става 1. овог члана именују се на период од четири године и могу бити именовани највише два пута.

Влада именује председника и чланове надзорног одбора установе чији је оснивач Република Србија.

За члана надзорног одбора не може бити именовано лице које је члан управног одбора установе.

У случају спречености председника надзорног одбора, седницу надзорног одбора може заказати и њој председавати, најстарији члан надзорног одбора.

Председнику и члановима надзорног одбора може припадати накнада за рад, под условима и према мерилима утврђеним актом оснивача.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада
Обрађивач: Министарство културе и информисања
2. Назив прописа
Предлог закона о изменама Закона о култури
Draft Law on Amendments of the Law on Culture
3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):
 - а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
НЕМА
 - б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
НЕМА
 - в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
НЕМА
 - г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
НЕМА
 - д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.
НЕМА
4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:
 - а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
НЕ
 - б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
НЕ
 - в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
НЕ
 - г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
НЕ
 - д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.
НЕ
5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права

Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Материја уређења предметне области није предмет примарног или секундарног извора права Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У изради прописа нису учествовали домаћи или страни консултанти и пропис није био предмет консултација са Европском унијом.